

Kınalandı Kurbanlar

– Huma · 18 Kasım 2011

Kınalandı her açılan sabahın kademleri Akşamüstü fırasıyla Güneşin Gök yüzüne çilenince kanlar
Bayramıydı karanlıkların Yarılmasaydı ara-sıra Gözüyaşlı şemlerin yürek ateşiyle
Bir sokakta iki kalabalık yaşandı Acıları ölümlle demlenmiş kurbanlar Bir tarafta kanlarıyla süslenirken
Diğerinde sarhoş kahkahaların Azgın nefesi meydan okudu aydınlıklara
O günden kimi nefsinin kurbanı oldu Kimi hevesinin, kimi de özgesinin... Kurbanlar kurbanlara karıştı
Bayramlar bayramlara
Bir nadanı anlatmaya kurban gitdi Bin müdrikin kara saçları Dileklerle dolu bir yürek Bir deli kurşuna esir
oldu
Dağların alnına yazılınca karlar Güllerin kokusunu aldı rüzgarlar Bal arısının kurbanıyken çiçekler Yem
oldu insanlara bal dolu petekler
Bir yürek bir bakışın kurbanı oldu Emr olundu, idam kürsüsü kuruldu Ihanet meydanında nice sevdanın
Boynu vuruldu
Eksik olmadı başımız üzerinden Zamanın keskin kılıcı Anlar saatlere, saatler günlere, Günler yıllara teslim
edildi
Koskoca hükümdar ölümlle eğlenen Bir maceracının elinde can verirken Karıştı kafalar, çıktı okundan
Eski düşünceler Dünya açılmaz bir sır oldu
Kesildi kurbanlar, alındı canlar Bayramlar bayramlara karıştı Kurbanlar kurbanlara Çaresizler kısmetiyle
barıştı Muzafferler bayram etmeye Mağluplar kurban gitmeye Kısacası her kes kaderine alıştı